

CEZARINA ADAMESCU

**UN PORUMBEL RĂTĂCIT,
SINGURĂTATEA**

A WANDERING DOVE, LONELINESS

ISBN: 978-0-473-62363-0

Scripta manent Publishing House Ltd
Napier, New Zealand 2022

61 Faraday Street, Napier, New Zealand
E-mail: scriptamanentnz@gmail.com
<https://scriptamanentnz.com>

Covers I and IV by: George Roca
Image Cover I: Pablo Picasso, Head and Dove
Repeated image: Pablo Picasso, Dove of Peace
DTP & Layout by: Valentina Teclici
Editorial adviser: Penelope Foster

© Cezarina Adamescu

© Scripta manent Publishing House Ltd

First published 2022

National Library of New Zealand Cataloguing-in-
Publication Data

Un porumbel ratacit, singuratatea – A Wandering Dove,
Loneliness, Cezarina Adamescu

Translated into English by Valentina Teclici

CONTENTS/CUPRINS

Foreword	6
Cuvânt înainte	11
Destin	15
Destiny	16
Îți scriu pe albastru	17
I'm Writing to You on Blue Colour	18
Sora mea de aici și de dincolo	19
My Sister of Here and Beyond	20
Simultan	21
Simultaneously	22
Aștept să mai urc	23
I Look Forward to Keep Climbing	24
Motiv de mirare	25
Reason to Wonder	26
Închipuire	27
Imagination	28
Așează-ți mâna	29
Place Your Hand	30
Rugă	31
Prayer	32
Întocmai ca apa	33
Just Like Water	34
Faptele mâinilor	35
The Deeds of Hands	36
Prefir anotimpurile	37
I Scatter the Seasons	38
O veche iubire	39

An Old Love	40
Spațiu de înstrăinare	41
Alienated Space	42
Biografia neliniștii	43
The Biography of Anxiety	44
Totuși, exist	45
However, I Exist	46
Răspântii de sine	47
Crossroads Within	48
Sunt femeia	49
I'm the Woman	50
Aidoma fluviului	51
Like the River	52
Poem de răspântie	53
Crossroad Poem	54
Pe gruiul de-acasă	55
On My Home Hill	56
Faptul mirării	57
The Fact of Wonder	58
Icoana iubirii dintâi	59
The Icon of the First Love	60
Ritualul tăcerii	61
The Ritual of Silence	62
Așa mă agăț	63
This is How I Cling to...	64
Singura care contează	65
The Only One Who Counts	66
Cineva de aproape	67

Someone Close	68
Zbor oniric	69
Oniric Flight	70
Un cântec de lebedă	71
A Swan Song	72
Un porunbel rătăcit...	73
A Wandering Dove...	74

FOREWORD

The collection of poems *Un porumbel rătăcit, singurătatea - A Wandering Dove, Loneliness* is signed by the Romanian poet Cezarina Adamescu, a spiritual and well educated person, who obtained a B.A. in Dogmatic Theology, at University of Bucharest, the Faculty of Didactic Roman- Catholic Theology " Saint Teresa of the Infant Jesus ", in 1999.

The author of this collection, holder of numerous literary awards, member of the Union of Romanian Writers, Bacău Branch, is not only a poet but also a writer of prose, essayist, playwright and book reviewer.

"Books are written in solitude, but against it", said Octavian Paler. Cezarina Adamescu has been doing the same thing for several decades. The persona creates her own spiritual universe in which she escapes, meditates, prays and unleashes her imagination materialized in deep, original, reflective, confessional, metaphorical verses, full of messages and nuances.

In the collection of poems *Un porumbel rătăcit, singurătatea - A Wandering Dove, Loneliness*, the central theme is the loneliness of the poet, who has chosen to isolate herself in her spiritual abode, revising the chapters of her life and reflecting on existential problems: "looking forward to keep climbing/ at least one more step/towards my meeting/with eternity". ('I Look Forward to Keep Climbing')

An important theme, linked to the loneliness that the author feels acutely, sometimes to the point of identification, is the condition of the artist and art, the destiny of the creator for whom sacrifice of being consumed by the act of creation looks like a death sentence: "Because of poetry,/because of poetry I will die soon,/the fox hiding under the coat,/she who secretly/ asks me a flesh." ('Destiny')

The poet's destiny is the self-sacrifice on the altar of creation, the persona's restlessness, solitude, inner conflict and the distrust of others: "My untamed shrew,/the shrew that tames me/is the only Loneliness over which I feel/like a queen./Like a queen in rags/begging on the doors for a loaf of trust,/for a bit of soul..." ('Destiny')

In the poem 'My Sister of Here and Beyond', the poet also shares her bitter joy and immense sadness with loneliness: "The spirit of this sadness/penetrates to the core of the soul,/to the blood.../ The second being inside me smiles/while I cry./This is the light of the word."

In Cezarina Adamescu's vision, loneliness is complex, with layers overlapping, deeply hiding the creator's sacrifice: "I didn't see until today:/Loneliness/and within her - another perfect loneliness/within which -/another younger loneliness,/perfectly overlapping, (...) And deep and far away/my soul crucified (...) I come down from life to

death/with each book./Look, I am also a little bit
of/this huge Nothingness." ('Simultaneously')

A Christian poet, the author finds her peace of
mind and holy love when with the "eye of the heart" she
looks "deep down" and exclaims: "What a deep
peace!/Your words fall/like dew on my soul." ('Place
your Hand')

The poet's faith in God helps her in the act of
creation and blesses her with inspiration: „I blow white
spirits/over words/and they respond to me
quickly./I'm on my knees/but my prayer/is rising."
(‘Reason to Wonder’). To the Lord, who knows best
what the supreme sacrifice means, the poet asks him to
allow her to write "on Being" "on wounds" and "on the
blue of the horizon" a poem about the sacrifice of
creation: "Screaming loudly/I'm writing to you on my
knees./The word whispers that it wants me/I'm writing
to you on a royal silence." ('I'm Writing to You on Blue')

Love and death, two essential components of
human existence are presented by the persona through a
wide range of unusual associations: "Surround
me/unexpected love! (...) and wrap me up/in silk with
flower patterns/like an ocean/ of majestic
snow/surrounds a royal frigate." ('Prayer')

The memory of an old love is associated with the
search for self, the passage of time and hope: "I'm
looking within/and I feel a heel tingled/by an old
love./I scatter the seasons/like poppy seeds. (...) A star

is falling, /while a dream still startles/in a woman's moon sleep;" ('An Old Love')

When she defines herself, the poet's vitality vibrates in every verse: "I'm coming back Ariadne/and the whip of the soil/is surrounding me like a scarf. (... I'm the woman/who is giving birth/of fire. "(I'm the Woman')

In her solitude, the poet is not afraid of death and will win:"the cold that accompanied me everywhere/delaying my existence/and making me vulnerable/just like water ..." ('Just Like Water')

The lyric discourse is unpredictable due to the richness of poetical expressions that bring different ideas and images in the same stanza. For example: "I forgot everything that I knew about love./I don't remember even one word/similar to the word soul:/skyline burns my temples, /I remain to scatter the seasons /with the tear of the moon." ('I Scatter the Seasons')

Cezarina Adamescu's poetry is sophisticated, oscillating between clearly expressed ideas and others that are harder to grasp. I have told myself that you have to be born a poet in order to be able to comprehend the depth of the ideas she shapes so masterfully into unique forms.

An extra element of beauty and value is added to this book by the cover created by the writer, publisher

and graphic artist George Roca. The image on the first cover is Pablo Picasso's work 'Head and Dove'.

The translation of the collection into English belongs to the publisher and author of this foreword.

Un porumbel rătăcit, singurătatea - A Wandering Dove, Loneliness is another „page” of Cezarina Adamescu's creation that is added discreetly to the impressive number of books she has signed so far.

More information about the published work and the author's achievements can be found on the website: https://ro.wikipedia.org/wiki/Cezarina_Adamescu

Valentina Teclici
Martie 2022

CUVÂNT ÎNAINTE

Colecția de versuri „Un porumbel rătăcit, singurătatea - A Wandering Dove, Loneliness” e semnată de poeta româncă Cezarina Adamescu, o persoană spirituală și de bogată cultură, licențiată în Teologie dogmatică, la Universitatea din București, Facultatea de Teologie Didactică Romano-Catolică „Sfânta Tereza a Pruncului Isus”, București, 1999.

Autoarea colecției de față, deținătoare a numeroase premii literare, membră a Uniunii Scriitorilor Români, Filiala Bacău, este nu numai poetă ci și prozatoare, eseistă, dramaturg și critic literar.

„Cărțile se scriu în singurătate, însă împotriva ei”, a spus Octavian Paler. Același lucru face și Cezarina Adamescu de câteva decenii. Poeta își crează propriul univers spiritual în care evadează, meditează, se roagă și dă frâu liber imaginației sale materializată în versuri profunde, originale, reflexive, confesive, metaforice, pline de stări metafizice și mesaje.

În colecția de versuri „Un porumbel rătăcit, singurătatea - A Wandering Dove, Loneliness”, tema centrală este singurătatea poetului, care a ales să se izoleze în lăcașul său spiritual, să reflecteze asupra problemelor existențiale, să-și recapituleze capitolele vieții, așteptând să mai urce „o treaptă măcar/până la întâlnirea/cu eternitatea.” (Aștept să mai urc).

O temă importantă, îngemănată cu singurătatea pe care autoarea o simte acut, uneori până la identificare, este condiția artistului și a artei, destinul creatorului pentru care sacrificiul și focul creației arată ca o condamnare la moarte: „De poezie,/de poezie o să

mor în curând,/vulpea ascunsă sub haină,/cea care-n taină/îmi cere o halcă." (Destin)

Destinul poetului este lupta pe altarul creației cu fiarele sălbatice, care nu-s altele decât neliniștea creației, incandescența interioară, neîncrederea semenilor: „Scorpia mea neîmblânzită,/scorpia care mă îmblânzește/singura Singurătate peste care mă simt/ca o regină./ Ca o regină în zdrențe/ceșind pe la uși un coltuc de încredere,/un coltuc de suflet..." (Destin).

În poemul „Sora mea de aici și de dincolo”, de asemenea, poeta își împarte bucuria amarnică și imensa tristețe cu singurătatea: „Spiritul acestei tristeți/pătrunde până la măduva sufletească,/lancheieturile sângelui.../Cea de a doua ființă din mine surâde/în timp ce eu plâng. Ea e lumina cuvântului.”

În viziunea Cezarinei Adamescu, singurătatea este complexă, cu straturi suprapuse ascunzând în adânc jertfa creatorului: „Abia azi am văzut:/O singurătate/și în interiorul ei - altă singurătate perfectă/în interiorul căreia - /altă singurătate mezină,/suprapuse perfect” (...) „Și departe-n adânc,/sufletul meu răstignit” (...) „Cu fiecare carte/cobor din viață în moarte./Din acest imens Nimic,/iată, sunt și eu părticică.” (Simultan).

Poetă creștină, autoarea își găsește liniștea sufletească și iubirea sfântă când cu „ochiul inimii” privește „în adâncul de sus” și exclamă: „Ce pace înaltă!/Cuvintele Tale cad/ Ca roua pe sufletul meu.” (Așează-ți mâna).

Credința o ajută în actul de creație și o binecuvântează cu inspirație: „Suflu duh alb/ peste cuvinte /și ele degrabă-mi răspund./Stau în genunchi/dar rugăciunea mea/ singură se înalță”

(Motiv de mirare). Domnului, care știe cel mai bine ce înseamnă sacrificiul suprem, poeta îi cere să-i scrie „pe Ființă”, „pe răni” și „pe albastrul din zare”, un poem despre sacrificiul creației: „Cu țipătul scos din rărunchi/îți scriu în genunchi./În șoaptă cuvântul mă cere,/îți scriu pe augusta tăcere.” (Îți scriu pe albastru).

Iubirea și moartea, două componente esențiale ale existenței umane sunt prezentate printr-o gamă largă de trăiri emoționale și asociații insolite: „Cuprinde-mă roată/iubire, tu, nemaisperată! (...) „înfășoară-mă toată/cum poart-un ocean/de auguste ninsori/o regală fregată.” (Ruga).

Amintirea unei vechi iubiri este asociată cu căutarea de sine, trecerea timpului și speranța: „Mă caut/și-mi simt un călcâi furnicat/de o veche iubire./Risipesc anotimpurile/ca pe semințe de mac.(...) „Se prăvale o stea,/în timp ce un vis mai tresare/în somn selenar de femeie.” (O veche iubire)

Când se autodefinește, vitalitatea poetei vibrează în fiecare vers: „Mă-ntorc ariadnă/și biciul țărânei/măncinge precum o eșarfă.” (...) „sunt femeia/cea de copii născătoare/a focului.” (Sunt femeia).

În singurătatea ei, poeta nu se teme de moarte și va învinge: „frigul care m-a însoțit pretutindeni /întârziindu-mi ființa/și făcându-mă vulnerabilă/întocmai ca apa...” (Întocmai ca apa).

Discursul poetic este imprezvizibil datorită bogăției de figuri de stil care aduc idei și imagini diferite în aceeași strofă. De exemplu: „Am uitat tot ce știam despre dragoste./Nu-mi amintesc nici măcar un cuvânt/similar cuvântului suflet:/îmi arde văzduhul la tâmple,/cu lacrima lunii/rămân să prefir anotimpurile” (Prefir anotimpurile).

Poezia Cezarinei Adamescu este sofisticată, oscilând între idei clar exprimate și altele mai greu de descris. Mi-am zis că trebuie să fii născut poet ca să poți pătrunde în adâncimea ideilor modelate atât de măiestrit în forme unice de autoare.

Un plus de frumusețe la această carte este adus de coperta creată de scriitorul, editorul și graficianul George Roca. Imaginea de pe prima copertă este opera lui Pablo Picasso "Head and Dove" (Cap și Porumbel).

Traducerea colecției în limba engleză aparține editoarei și autoarei acestui cuvânt înainte.

„Un porumbel rătăcit, singurătatea - A Wandering Dove, Loneliness” este altă filă din creația Cezarinei Adamescu care se va adăuga discret la impresionantul palmares al lucrărilor semnate de ea până în prezent.

Mai multe informații despre cărțile publicate și succesele autoarei le găsiți pe site-ul: https://ro.wikipedia.org/wiki/Cezarina_Adamescu

Valentina Teclici
Martie 2022

DESTIN

De poezie,

de poezie o să mor în curând,
vulpea ascunsă sub haină,
cea care-n taină
îmi cere o halcă.

Scorpia mea neîmblânzită,
scorpia care mă îmblânzește
singura Singurătate peste care mă simt
ca o regină.

Ca o regină în zdrențe
cerșind pe la uși un coltuc de încredere,
un coltuc de suflet...

Scorpia cu care o să vă plesnesc peste ochi
cum plesnea cu biciul, Atila...

DESTINY

Because of poetry,
 because of poetry I will die soon,
the fox hiding under the coat,
she who secretly
asks me a flesh.
My untamed shrew,
the shrew that tames me
is the only Loneliness over which I feel
like a queen.

Like a queen in rags
begging on the doors for a loaf of trust,
for a bit of soul...

With this shrew I'd snap over your eyes
as Atila was snapping with his whip ...

ÎȚI SCRUI PE ALBASTRU

Nu pe hârtie îți scriu,
îți scriu pe Ființă;
Pe propriul suflet
îți scriu cu un cui siniliu
citește-mă cu îngăduință.

Cu țipătul scos din rărunchi
îți scriu în genunchi.
În șoaptă cuvântul mă cere,
îți scriu pe augusta tăcere.

Doamne, îți zic:
dă-mi rănilile Tale
să-ți scriu un poem
gângurit cu petale,
un poem ca un crin
scrijelind o ninsoare...
Pe rănilile Tale îți scriu
-răni ce mă țin în picioare -
cât nu-i prea târziu
îți scriu pe albastrul din zare.
Îngăduie-mi, Doamne,
cât mai sunt viu...
Și dacă o fi cu priință
numele meu să-ți înscriu
în adânc de Ființă...

I'M WRITING YOU ON BLUE COLOUR

I'm writing to you not on paper
I'm scribbling on my Being;
on my own soul
I'm writing to you with a blue nail
read me with kindness.

Screaming loudly
I'm writing to you on my knees.
The word whispers that it wants me
I'm writing to you on a royal silence.

Lord, I ask you:
give me Your wounds
to write you a poem
babbling with petals,
a poem like a lily
leaving traces through snow ...
I'm writing to You on your wounds
-wounds that keep me standing -
until it's not too late
I'm writing to you on the blue of the horizon.
Allow me, Lord,
while I'm still alive ...
And if it's possible,
I'll sign up my name
in the depths of your Being...

SORA MEA DE AICI ȘI DE DINCOLO

Nu vă mirați!
Bucuria mea e tristețea,
așa cum spunea Cioran,
amarnică bucurie – spun eu.
O-mpart cu Singurătatea
sora mea de aici și de dincolo.

Spiritul acestei tristeți
pătrunde până la măduva sufletească,
la-ncheieturile sângelui...

Cea de a doua ființă din mine surâde
în timp ce eu plâng.
Ea e lumina cuvântului.

MY SISTER OF HERE AND BEYOND

Do not be surprised!
Sadness is my joy,
just as Cioran said,
bitter joy - I say.
I share it with Loneliness,
my sister of here and beyond.

The spirit of this sadness
penetrates to the core of the soul,
to the blood...

The second being inside me smiles
while I cry.
This is the light of the word.

SIMULTAN

Abia azi am văzut:

O singurătate

și în interiorul ei – altă singurătate perfectă

în interiorul căreia –

altă singurătate mezină,

suprapuse perfect,

fiecare tinzând să-și depășească

propriile limite.

Și departe-n adânc,

sufletul meu răstignit

sufletul meu răstignit peste lacrimă,

pentru tine, acolo.

În apele dorului,

în apele marelui nimeni

mă scufund până-n adânc.

Cu fiecare carte

cobor din viață în moarte.

Din acest imens Nimic,

iată, sunt și eu părțică.

SIMULTANEOUSLY

I didn't see until today:
Loneliness
and within her - another perfect loneliness
within which -
 another younger loneliness,
perfectly overlapping,
each one tending to overcome
its own limits.

And deep and far away
my soul crucified,
my soul crucified over the tear,
for you, over there.
I deeply sink
in the waters of longing,
in the waters of the great nobody.

 I come down from life to death
with each book.
Look, I am also a little bit of
this huge Nothingness.

AȘTEPT SĂ MAI URC

Deschid cu prudență
o poartă în casă
cifră-n oglinda
cu două fețe
orientându-se spre apus
dar visând răsăritul.

Tandrețea-i în floare,
visele - nicăieri.

Aștept să mai urc
o treaptă măcar
până la întâlnirea
cu eternitatea.

I LOOK FORWARD TO KEEP CLIMBING

I cautiously open
a gate inside the house,
a sign in the mirror
with two sides
facing the sunset
but dreaming of the sunrise.

Tenderness is blossoming,
the dreams - nowhere.

I look forward to keep climbing
at least one more step
towards my meeting
with eternity.

MOTIV DE MIRARE

Pământ cu inimă de mamă,

Tu -

licurind în peșteră.

Sufletul -

o lume ascunsă

de neluat în derâdere.

Suflu duh alb

peste cuvinte

și ele degrabă-mi răspund.

Stau în genunchi

dar rugăciunea mea

singură se înalță.

Motiv de mirare -

vârsta simetrică

astăzi - etate.

REASON TO WANDER

Earth with a mother's heart,
You -
gleaming in the cave.
The Soul -
a hidden world
not to be ridiculed.

I blow white spirits
over words
and they respond to me quickly.
I'm on my knees
but my prayer
is rising.

Reason to wonder -
symmetrical age
today - seniority

ÎNCHIPUIRE

O presimțire a candorii
sau poate numai închipuirea
dansând în conduri fermecați
la balul brândușelor.
Ceva aproape religios,
mai degrabă profan,
pipăibil
în stare latentă.

Eu aruncându-ți provocator
petarde prin zid,
grațioase flori de ciulin
pentru ierbarul tău
plin de galbene blitz-uri.

IMAGINATION

A premonition of candor
or perhaps only my imagination
dancing in charmed shoes
at the ball of the primulas.
Something almost religious,
rather than profane,
touchable
dormant.

I'm throwing to you provocatively
firecrackers through the wall,
graceful thistle flowers
for your herbarium
full of yellow flashes.

AȘEAZĂ-ȚI MÂNA

Privesc în adâncul de sus.
Se întredeschide
ochiul inimii mele.

Ce pace înaltă!
Cuvintele Tale cad
ca roua pe sufletul meu.

Așează-ți mâna
pe inima mea
și sfințește-o
cu untdelemnul iubirii!...

PLACE YOUR HAND

I look inside of the sky up above.
The eye of my heart
is slightly opening.

What a deep peace!
Your words fall
like dew on my soul.

Place your hand
on my heart
and bless it
with the oil of love ...

RUGĂ

Cuprinde-mă roată
iubire, tu, nemaisperată!
Într-o baie cu abur de vis
să fiu botezată
și-n mătase-nflorată
înfășoară-mă toată
cum poart-un ocean
de auguste ninsori
o regală fregată.
Înflămânzește-mă cu un suspin
cum o lacrimă tandru rănind
obrazul de fată...

PRAYER

Surround me
unexpected love!
Baptize me
in a bath with steam of dreams
and wrap me up
in silk with flower patterns
like an ocean
of majestic snow
surrounds a royal frigate.
Starve me with a sigh
like a tear gently hurting
a girl's cheek...

ÎNTOCMAI CA APA...

Târziu,
când îmi vei atinge cuvintele,
cu buzele arse de presentimente,
voi tresări prin somn
traversând întunericul.
Va fi ca și când
n-am plecat dintre voi, niciodată!...

Mâinile tale, lumini etajând
prin văile somnului,
îmi vor fi de ajuns
să înving frigul ultim,
frigul care m-a însoțit pretutindeni
întârziindu-mi ființa
și făcându-mă vulnerabilă
întocmai ca apa...

JUST LIKE WATER...

Late,
when you will touch my words,
with your lips burnt of presentiments,
I will tremble in my sleep
crossing the darkness.
It will be like
I've never left you!

Your hands, layers of lights
through the valleys of sleep,
will be enough for me
to defeat the eternal cold,
the cold that accompanied me everywhere
delaying my existence
and making me vulnerable
just like water ...

FAPTELE MÂINILOR

Faptele mâinilor mele,
bune, rele,
mi le despică securea,
surcele...

Faptele inimii mele
sunt aidoma unor
năvalnice iele...

Faptele pașilor mei
sunt aidoma cailor
fără de șei...

Căile bune sau rele
pe unde-au umblat
picioarele mele
sunt presărate cu așchii de stele...

Faptele ochilor mei,
funigei...

THE DEEDS OF HANDS

The good or bad deeds
of my hands,
are split by the hatchet,
wood splinters...
The deeds of my heart
are like
impetuous fairies...
The deeds of my steps
are like horses
without saddles ...
The good or bad footpaths
where I've walked
are sprinkled with splinters of stars ...
The deeds of my eyes,
gossamer ...

PREFIR ANOTIMPURILE

Am uitat tot ce știam despre dragoste.
Nu-mi amintesc nici măcar un cuvânt
similar cuvântului suflet:
îmi arde văzduhul la tâmpile,
cu lacrima lunii
rămân să prefir anotimpurile.

Mă sprijin de ore
ca zmeul de sfoara subțire.
Pânza a-ngălbenit pe catarg
întinsă de mâna
bărbatului prim,
lyră-n oblânc
neostoitului dor de întoarceri.

I SCATTER THE SEASONS

I forgot everything that I knew about love.
I don't remember even one word
similar to the word soul:
skyline burns my temples,
I remain to scatter the seasons
with the tear of the moon.

I lean on hours
as the kite on a thin rope.
The cloth, stretched out by
the first man's hand,
blanched on the topmast
as a lyra in front of saddle
restless longing of returns.

O VECHE IUBIRE

Mă caut
și-mi simt un călcâi furnicat
de o veche iubire.
Risipesc anotimpurile
ca pe semințe de mac.
Nu voi zdrumica niciodată
țărâna îndeajuns
până la firul freatic de apă.

Se prăvale o stea,
în timp ce un vis mai tresare
în somn selenar de femeie;
o piatră presimte pârâul zburdalnic,
o mână mai cere alteia sprijin,
un umăr jinduiește o tâmplă,
în timp ce privirile, tot mai cumiți,
totdeauna se caută.

AN OLD LOVE

I'm looking within
and I feel a heel tingled
by an old love.
I scatter the seasons
like poppy seeds.
I will never be able to crumble
the dust enough
to get to the groundwater.

A star is falling,
while a dream still startles
in a woman's moon sleep;
a stone foretells the playful stream,
one hand asks the other one for support,
a shoulder longs for a temple
while the eyes, more and more calm,
always seek one another, looking.

SPAȚIU DE ÎNSTRĂINARE

Închipuirile mele dansând
alborada, cadril, rigaudon,
într-o dulce triadă;
ochii mei muștră covorul orange,
muștră plafonul, fotoliul comod și vitrinele
din care-mi surâd
îngeri destui - niciodată.

Dovadă că suntem acasă
-pereții aceștia aeriени -
sprijiniți de-ntrebări răsucite,
semne întoarse de interogație.

Spațiul subit de înstrăinare,
de abandon absolut,
câtă vreme?
Persuasivă - magia tăcerii izbindu-se blând
de adorația mea pentru Tine.
Neprihănirea pe care nu o putem împărți deopotrivă,
subit sprijiniți de lumina aprinzându-se singură
și ca o premeditată trădare,
fuga, izgonirea din spațiul acesta precar
pe când cuvintele mele se-ntorc îndărăt,
pe un poem sfâșiat
revendicând inefabilul...

ALIENATED SPACE

My imagination is dancing
alborada, quadrille, rigaudon,
in a gentle triad;
my eyes scold the orange carpet,
scold the ceiling, the comfortable armchair and the
shopping windows through which
angels smile at me - never enough.

Proof that we are home
- these aerial walls -
supported by twisted questions,
up side down question marks.

The space suddenly alienated,
of absolute abandonment,
for how long?
Persuasive - the magic of silence gently touched
by my worship for Thee.
The purity we cannot share at the same time,
suddenly supported by light igniting itself
and, as a premeditated betrayal,
the escape, the expulsion from this precarious space
while my words come back,
to a torn poem
claiming the ineffable ...

BIOGRAFIA NELINIȘTII

Refuz să dau numele meu bucuriei
de teamă că o să dispară
la fel cum dispar eu
din inventarul memoriei
celor care nu m-au iubit îndeajuns
rostogolindu-mă astfel
în brusa mea de neliniște.

Un suspicios
ar putea denumi starea aceasta:
studiu de ochi pineal.

THE BIOGRAPHY OF ANXIETY

I refuse to give my name to joy
being afraid that it will vanish
like I vanish
from the inventory of memory
of those who have not loved me enough
pushing me
in my anxiety.

A suspicious person
could name this mood state:
a study of pineal eye.

TOTUȘI, EXIST

Niciodată n-am scris în memorie
atâtea scrisori de iubire
ca-n toamna aceea când mă aflam
sprijinită de fluviul nomad.

Niciodată n-am destrămat amintirea mai lesne
ca-n clipa de impetuoasă lumină
când înpăimântată de frig
am cuprins cu o mie de brațe
gleznelor focului sacru.

Niciodată n-am plămădit în memorie
vreo altă relicvă
să-mi demonstreze că totuși exist,
oglundindu-mă limpede
chiar și în ochii
celor ce azi mă trădează.

HOWEVER, I EXIST

I never wrote in my memory
so many love letters,
like that autumn when I felt
supported by the nomad river.

I've never broken up the memory any easier
as in the moment of impetuous light
when, frightened by cold,
I embraced the ankles of the sacred fire
with a thousand arms.

I've never created in my memory
any other relic
to demonstrate to me that I still exist,
mirroring myself clearly
even in the eyes
to those who betray me today.

RĂSPÂNTII DE SINE

Cu brațe învinse întemnițez
lumea din mine
vrând să păstrez aiudoma
violentele arderi;
să-mi îngădui măcar un răgaz
pentru dulcea, de vis - nebulie,
să chem înapoi toate ispitele
și să le hrănesc cu sângele meu genuin,
să fac chiar acum ceva nepermis,
de pildă să fluier,
să tropăi, să bat cu pumnul în cer,
să mă rostogolesc pe nisip fără veșminte,
să ies, să țâșnesc din meandrele visului,
minutul inert umilindu-mă,
vreau să linșez neîncrederea,
cu un fard violent să acopăr
disprețul și spleenul,
vreau să învăț să fluier.

CROSSROADS WITHIN

I imprison my inner world
with defeated arms
wanting to keep alive
my strong feelings;
and allow myself even a respite
for the sweet, dreamy - madness
to call back all temptations
and feed them with my genuine blood,
and do right now something that is not allowed,
for example, to whistle,
to tap feet, to punch the sky with my fist,
to roll naked on the sand
to leap from the restless dream;
the inert moment to humiliate me,
I want to lynch the distrust,
and to cover the despise and spite
with strong make up
I want to learn to whistle.

SUNT FEMEIA

Mă-ntorc ariadnă
și biciul țărânei
mă-ncinge precum o eșarfă.
Tulbur fântâna
cu răsuflarea-mi fierbinte.
Îmi ustură talpa sărutul
cu apa din tandrul izvor,
sunt femeia
cea de copii născătoare
a focului.

I'M THE WOMAN

I'm coming back Ariadne
and the whip of the soil
is surrounding me like a scarf.
I ripple the fountain's water
with my hot breath.
The kiss of water from the spring
is hurting my sole,
I'm the woman
who is giving birth
of fire.

AIDOMA FLUVIULUI

Aidoma fluviului
cresc în visare
și mă revărs spre lumină
purtând peste ani
înțelesul de-a fi.
Aidoma fluviului
mă lepăd de umbre
așa cum m-aș lepăda
de întunericul nepământean
al urâtului.
Aidoma fluviului,
năpădindu-mi încheieturile...

LIKE THE RIVER

I grow up in my dream
and I'm turning to the light
like the river
wearing over the years
the meaning of being.
Like the river
I deny my shadows
just as I would deny
the unearthly darkness
of the ugly.
Like the river,
invading my joints...

POEM DE RĂSPÂNTIE

Că ne iubim se făcea,
că ne iubim în plină lumină,
într-o șură de fân
hrăniți din belșugul seminței
și brusc năpădiți de, proaspăt, mirosul,
mă scăldam în azima trupului tău.
Părăsisem cuibarul de frică.
Și se făcea că ne întinerise râzând
secunda pe buze
și-n cele din urmă în semn că exist
îți născusem în zi de întâi
cel mai frumos poem de răspântie...

CROSSROAD POEM

It looked like we love each other,
like we love each other in a haystack
in full light,
nourished from the abundance of seed,
and all of a sudden, overwhelmed by the fresh smell, I
was bathing in the scent of your body.
Feeling fearful, I had left the nest.
It looked like the happy moment
became younger on our lips.
and finally, as evidence that I exist
I created the most beautiful crossroad poem
on the first day of the month....

PE GRUIUL DE-ACASĂ

Să mă spăl cu pământul
înpumându-mi cu patimă
grumazul, mâinile, sânii,
coapsa rotundă
și astfel curată de lutul flămând
să-mi reînviu începutul
când apa mă înfierbânta răcoroasă,
seducătoare și castă
în hăul fântâni
pe pașnicul grui
de acasă...

ON MY HOME HILL

Let me bathe myself with soil
foaming with passion
my neck, hands, tits,
my round thigh,
and thus, cleaned by the hungry clay
to revive my beginning
when the cool water energized me,
seductive and caste
in the depth of the fountain
on the peaceful hill
from home...

FAPTUL MIRĂRII

Mă-ncearcă ispita răsfrângerii
în steaua cu numele mamei.
Frigul îmi bate din palme în sânge.
Pălpâi orbită de propria rază,
mă detașez de miresmele clipocind ale serii,
urc treptele până la vid
și mă arunc în mirajul acesta posibil.
Descătușate,
celulele trupului meu fosforescent,
reclădesc universul.

THE FACT OF WONDER

I'm challenged by the temptation of projecting myself in
the star with my mother's name.
The cold claps in the blood.
I blink, blinded by my own beam,
I detach myself from the scents of the evening,
I go up the steps to a vacuum
and I throw myself into this possible mirage.
Unleashed,
the cells of my phosphorescent body,
rebuild the Universe.

ICOANA IUBIRII DINTÂI

Orele mor încet
deposedate de orice tentații.
Gândurile nu sunt altceva
decât pietre în rostogolire.
Aripi nemărginite ating în cădere
porțile lacrimii.
Incendiară - nemărginirea cuvântului.
Lumina încremenește
pe icoana iubirii dintâi.

THE ICON OF THE FIRST LOVE

The hours die slowly
stripped of any temptations.
Thoughts are nothing else
than rolling stones.
Boundless wings touch
the gates of tears while falling.
Incendiary - endless word.
Light freezes
on the icon of the first love.

RITUALUL TĂCERII

Înserarea ne adulmeca prin vitralii.
Oficiam ritualul tăcerii.
Amintirea se strecurase tiptil pe sub uşă.
Prezentul se estompa simţitor în oglinzi.
Aveam trupuri fosforescente, fierbinţi,
însingurarea ne istovise cu-ncetul.

Stăteam în fotolii ca-n strane de fildeş,
neştiutori de sinele nostru uimit.
Pielea ne era tatuată în caractere chirilice.

Lăsasem în voie noaptea să ne adaste,
să ne întrepătrundă.
Li Mingqiang interpreta la pian
Cinci cântece din provincia Yunnan,
noi o vedeam întraievia pe Fata din Fada
urmându-şi tăcută iubitul.

Devenisem albi din pricina întunericului.

Stelele ne dojeneau rând pe rând
pentru pudica noastră lumină lăuntrică,
sufletele se mistuiau covârşite
de încărcături indicibile.

Un înger trecea grăbit prin încăpere...

THE RITUAL OF SILENCE

The evening sniffed us through the stained glass windows.

I was officiating the ritual of silence.

The memory had sneaked discretely under the door.

The present faded sharply in the mirrors.

We had phosphorescent, hot bodies,

Slowly, solitude exhausted us,

We set in armchairs like in ivory church chairs,
unaware of our astonished self.

Our skin was tattooed in Cyrillic characters.

We had left the night to overwhelm us,
to intertwine

Li Mingqiang was playing the piano

Five songs from Yunnan province,

we saw the Girl from Fada

silently following her lover.

We had become white because of the darkness.

One by one, the stars scolded us

for our pious inner light,

overwhelmed, our souls were consumed

by unspeakable loads.

An angel hurriedly passed through the room...

AȘA MĂ AGĂȚ...

Cu tălpile goale sprijin pământul
cum șoimii sprijină cerul,
cum sprijină pruncul lăuntrul de trup
cum zidul se-agață de iederă,
așa mă agăț de țărână...

THIS IS HOW I CLING TO...

With bare soles I support the ground
how the falcons support the sky,
how the baby supports the womb
how the wall clings to ivy,
this is how I cling to the dust ...

SINGURA CARE CONTEAZĂ

Împart cu zgârcenie gesturi uitate
ca pe împărțituri în zilele de pomeniri ignorate.
Rareori cineva îmi binecuvântă lucrarea
și îmi laudă mierea sau sarea,
deși mă învrednicesc cu iubirea de semeni
modelând-o asemeni lutului viu
din pieptul târziu.
Câtă risipă, ce cumpătate!
Ce desfrâu de angelice nimburi
rânduite în schimburi
pe frunți mistuite de patimi!...
Poate sunt singura care
contează pe inima trează
deși împușcată demult,
singura care – ca o regină exult –
încă în fața acestui
plăpând panaceu de lumină...

THE ONLY ONE WHO COUNTS

I skimpily share forgotten gestures
like giving away food in the days of ignored
remembrances.

Rarely somebody blesses my work
and praises my honey or salt,
although I am worthy of love of my fellows
shaping it like living clay
from the old chest.

What a waste, what thrift!

What a disgrace of angelic auras
displayed

on foreheads consumed by passions!...

Maybe I'm the only one who
counts on the heart awake
although it was shot long ago,
the only one who - as an exultant queen -
still in front of this
frail panacea of light...

CINEVA DE APROAPE

Sunt cineva de aproape;
dimineața mă nasc pentru tine
stea vorbitoare.

Mă vezi aparent
risipindu-mă
cu toate speranțele mele
nacele de păpădie.

Sunt aici
fruct patetic și crud
la doi pași de aducere aminte
și refuz recunoașterea
tot mai mult năpădită
de tandrul nisip
ca un cuibar de clepsidră...

SOMEONE CLOSE

I'm someone close;
in the morning I was born for you,
a talking star.

You see me apparently
Wasting myself
with all my hopes
dandelions nacelles.

I'm here
pathetic and raw fruit
only two steps away from remembrance
and I refuse recognition
more and more covered
by the tender sand
like an hourglass nest ...

ZBOR ONIRIC

Prigorie
trebuie să fi fost cândva
de vreme ce nevoia de ether
nu-mi îngăduie
alternativa terestră.
Dintr-un timp dacian
trebuie să-mi fi izvorât
iscusița plutirii.
Cât de liberă
voi fi ațipit uneori
cu aripile larg desfăcute
în bătaia celui dintâi
zbor oniric
tresărind
din te miri ce pricină
cu aerul din oase șuierând
tirada veșniciei!

ONIRIC FLIGHT

I must have sometime been
a migratory bird,
since the need for ether
does not allow me
the terrestrial alternative.
The skill of floating
must have sprung me
from a Dacian time.

How free
I'll be fallen asleep sometimes
with my wings wide unfolded
in the beating of the first
oniric flight
twitching
with no reason
with the air of bones whistling, hissing
the tirade of eternity!

UN CÂNTEC DE LEBĂDĂ

După fiecare din voi
iubiți seniori ai trădării
am vântuit mori de lacrimi
retragerea voastră ascunsă
însemnând pentru mine
smulgere de aripă.
Fără minciunile voastre gingașe
n-aș fi înflorit orhidee.
De la voi știu uimirea de sine
și cât valorează așteptatu-ntre stații
în duminica unei speranțe.
Întotdeauna, înainte de a fi putut
să-mi dezvălui desenul secret
al ființei
auzeam deslușit un cântec de lebădă.
Dragii mei prinți ignoranți
de pretutindeni,
dac-ați putea ghici
cât de frumoasă mă-nalț
pasăre din cenușă
atunci când grăbiți
vă-ntoarceți cu spatele,
mi-ați rămâne supuși
precum cocoșatul din turn
iubitei lui Esmeralde...

A SWAN SONG

I wept mills of tears
for each of you,
beloved seniors of betrayal
your hidden retreat
meant to me
wing plucking.
Without your gentle lies
I wouldn't have bloomed like an orchid.
I learned from you the astonishment of oneself
and how much it's worth waiting between stops
on the Sunday of one hope.
Always, before I could
reveal the secret shape of
my being
I heard a swan song clearly.
My dear ignorant princes
from everywhere,
if you could guess
how beautifully I am, rising
from an ash bird
when you, in a hurry,
turn your backs,
you would remain obedient to me
like the hunchback in the tower
to his lover Esmeralde...

UN PORUMBEL RĂTĂCIT...

Un porumbel rătăcit: singurătatea.
Mă sprijin cu tâmpla
de umărul casei.
E noapte și nu îndrăznesc
tăcerii să-i cer un răgaz, încă unul.
Cum să m-așez, o, cum? Stavilă vie
infinitului dintre cuvinte
în care-am căzut ca-ntr-o dulce robie?
Să mă strecur nevăzută
prin cerul de foc al iluziei,
s-acopăr tăcerea cu trupul și-acela stingher
la fel cum acopăr cu palma
imperiul de vise
-materia pururea vie-
doar așa să evit dublul salt
în siberia mea de trezie...

A WANDERING DOVE...

A wandering dove: loneliness.
I support my temple
by the shoulder of the house.
It's night and I don't dare
to ask silence for a respite, once more.
How do I sit down, oh, how? A living obstacle
to the infinity of words
in which I fell as in an agreeable bondage?
To be able to sneak unseen
through the fiery sky of illusion,
to cover the silence with my shy body
just as I cover with my palm
the empire of dreams
-the ever-living matter-
just so I can avoid the double jump
in my Siberia of awakening ...

